

литъ тамъ стари турски провианти (ѣстни припаси). Явили са напредъ имъ черкезки чети, но нашитъ ги погнѫли и на 4-й августъ, на едно съ нѣколко стотини казаци, влѣзли въ Казанлъкъ, като колели черкезитъ като овцѣ, безъ да гледали на гърмежите върху имъ изъ прозорцитъ на турските кѫща. На 6 сутрината Сюлейманъ-пашовата войска са задала на височините задъ Казанлъкъ.

Първата неприятелска колонна била отъ около 6 баталиона, но праха не позволилъ да видятъ точно колко сѫ турските сили, и нашитъ помислили, че иде всичката армия на Сюлеймана. На 7 августъ Сюлейманъ завзель Шейново, и както казахми, на 8-й неговата войска сѫ расположила противъ Шипка.

Нападанията на Сюлеймана сѫ поченѫли отъ 9-й Августа. Първий денъ Турцитъ поченѫли отъ Малки-Бердекъ дѣто тѣ гледали да настанятъ своите батареи. Отъ руско-българската позиция са посипалъ върху Турцитъ потокъ артилерийски огънь, но тѣ работяли неуморимо. За да отвлекатъ вниманието на Шипченските защитници отъ Малки-Бердекъ, Турцитъ заловили атака отъ фронть. 50,000 Турци нападнѫли на 5 български дружини и на малъкъ отрядъ руска войска. Отбити първи путь съ громадни загуби Турцитъ подновили нападаньето съ нови сили и по всичката линия. Тѣ гледали дано развалятъ малката батарея дѣто била 3 стрѣлкова рота на 36 орловски полкъ. Но тъзи рота, поддържана отъ първа българска дружина подъ началството на личния нашъ съотечественикъ, полковникъ Кисякова, все сполучвала да отбие неприятеля. Тогазъ Турцитъ сѫ опитали да нападнатъ западния хълмъ на Св. Никола, — но и отъ тамъ тѣ били отпѣдени.

Когато видѣлъ, че отъ фронта не може да направи нищо, неприятеля поченѫлъ атака противъ лѣвия флагъ